

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 14 lipca 1874.

99.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 15 czerwca 1874,

o przyjmowaniu praktykantów do urzędów podatkowych i o egzaminie do którego takowi są obowiązani.

Oдноśnie do przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47) rozporządza się, aby odtąd nie przyjmowano do urzędów podatkowych, kandydatów, lecz tylko praktykantów, którzy jednak zanim będą przyjęci, obowiązani są poddać się sześciotygodniowej próbie. Zarazem w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości zmienia się §. 1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1858 (Dz. u. p. Nr. 113) w ten sposób, że praktykanci urzędów podatkowych mają zdać przepisany tamże egzamin w przeciągu lat dwóch od przyjęcia i że dobry skutek tego egzaminu będzie stanowił warunek do uzyskania posady adjunkta w urzędzie podatkowym.

Pretis r. w.

100.

Rozporządzenie ministra handlu i spraw wewnętrznych z dnia 21 czerwca 1874,

o wli czeniu rzemiosła podkowaczów do rzędu rzemiosł koncesyonowanych.

W myśl §. 30 ustawy przemysłowej z 20 grudnia 1859 podkownictwem może się trudnić tylko ten, kto otrzyma koncesyą.

Kandydaci do tego rzemiosła obowiązani są nie tylko dopełnić warunków wymaganych na mocy §. 18 ustawy przemysłowej od tych, którzy chcą wykonywać rzemiosło koncesyonowane, lecz nadto udowodnić uzdatnienie do takowego a to albo świadectwem, jako z pożytkiem uczęszczali na półroczny kurs podkownictwa, albo świadectwem, potwierdzającym że zdali egzamin z podkownictwa przed komisją egzaminacyjną w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17 sierpnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 140).

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do zakładów podkownicznych prawnym sposobem już posiadanych i w ruchu będących.

Lasser r. aw.

Banhans r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2 lipca 1874,

wyznaczające czas, od którego sądy powiatowe w Maryborze na prawym i w Maryborze na lewym brzegu Drawy w Styrii rozpoczną czynności urzędowe.

Sądy powiatowe w Maryborze na prawym i w Maryborze na lewym brzegu Drawy, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 40) ustanowione, rozpoczną czynności urzędowe od dnia 1 października 1874 i od tego dnia dotychczasowy sąd powiatowy maryborski zaprzestanie swoich czynności.

Unger r. w.

102.

Rozporządzenie ministra handlu z dnia 5 lipca 1874,

o przyzywaniu asesorów ze stanu osób trudniących się żegluga i handlem morskim do obrad władzy morskiej.

W skutek najwyższego upoważnienia z dnia 22 lutego 1874 rozporządzam co następuje:

W myśl §. 13 instrukcyi dla c. k. władzy morskiej, rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 24 listopada 1872, do liczby 30229 zatwierdzonej, ile razy mają być wydane wyroki karne, przyzywać należy dwóch asesorów ze stanu osób trudniących się handlem morskim.

Atoli nie tylko w tych przypadkach, lecz także wtedy, gdy mają zapasę ważniejsze orzeczenia, wymagające szczegółowej praktycznej znajomości potrzeb żeglugi i obrotu, mianowicie zaś gdy mają być rozstrzygane wnioski względem

środków dążących do ułatwienia żeglugi i handlu morskiego, lub tyczące się poczynienia kroków w celu zaradzenia potrzebom żeglugi, przyzywani będą do obrad władzy morskiej asesorowie ze stanu osób trudniących się żegluga i handlem morskim.

Pod względem wyboru, przyzywania i prawa głosowania tych asesorów wydają się przepisy następujące:

I. Asesorów c. k. władzy morskiej ze stanu osób trudniących się żegluga i handlem morskim (*Assessori dal ceto commerciale-marittimo presso l' i. r. Governo marittimo*) przedstawiają na wezwanie władzy morskiej izby handlowo-przemysłowe wybrzeża austriacko-illirysko-dalmatyńskiego.

II. Izba handlowo-przemysłowa w Tryeście wybiera czterech asesorów, izby w Równem (Rovigno), Zadrze, Splecie i Dubrowniku z Kotarem po dwóch.

III. Mogą być przedstawiani tylko żeglarze i właściciele okrętów, mieszkający w Tryeście.

IV. Propozycją czyni się do władzy morskiej, a ta odsyła ją do c. k. ministerstwa handlu, które sobie zostawia mianowanie.

V. Asesorowie urzędują przez trzy lata, po upływie tego czasu mogą być znowu wybrani.

VI. Wyjawszy przypadki wyszczególnione w §. 13 instrukcyi, w każdym z osobna innym przypadku prezes władzy morskiej postanawia czy i ilu asesorów przyzwać się ma do obrady, a przyzywając ich, baczyć powinien aby przyzywano głównie asesorowie z tych wybrzeży, o których bliższy interes chodzi w danym przypadku.

VII. Asesorowie mają tylko głos doradczy wyjawszy przypadki przewidziane w §. 13 instrukcyi.

Banhans r. w.

